

ר ש ו מ ו ת

ה צ ע ו ת ה ו ק

14 בנובמבר 1950

56

ה' בכסלו תשי"א

עמוד

- 22 הצעת חוק תקופת הכנסת, תשי"א—1950
- 23 הצעת חוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה) (תיקון), תשי"א—1950

חוק תקופת הכנסת תשי"א—1950

<p>1. תקופת כהונתה של הכנסת תהיה ארבע שנים מיום כינוסה.</p>	<p>תקופת כהונתה של הכנסת</p>
<p>2. (א) הגישה הממשלה את התפטרותה, ולדעת נשיא המדינה נכשלו המאמצים לכוונן ממשלה חדשה, רשאי הנשיא להכריז על קיום בחירות לכנסת חדשה, ותקופת כהונתה של הכנסת תסתיים ביום ההכרזה. (ב) ההכרזה תיחתם על ידי הנשיא ותפורסם ברשומות.</p>	<p>שילוח הכנסת</p>
<p>3. הבחירות לכנסת החדשה יקוימו ביום שייקבע על ידי הממשלה ויפורסם ברשומות— (א) כתום תקופת הכנסת לפי סעיף 1, תוך שלושים יום לתומה ; (ב) כתום תקופת הכנסת לפי סעיף 2, תוך ששה שבועות לתומה.</p>	<p>בחירות הכנסת</p>
<p>4. הכנסת תתכנס תוך שבועיים מיום בחירתה, ביום שייקבע על ידי הממשלה ויפורסם ברשומות.</p>	<p>כינוס הכנסת</p>
<p>5. (א) הכנסת תיפתח על ידי נשיא המדינה. (ב) בישיבת הפתיחה של הכנסת יקרא נשיא המדינה באזני חברי הכנסת את נוסח ההצהרה הזאת : „אני מתחייב לשמור אמונים למדינת ישראל ולהוקיה ולמלא באמונה את שליחותי בכנסת“. וכל חבר מחברי הכנסת, בזה אחר זה, יקום ויצהיר : „מתחייב אני“.</p>	<p>פתיחת הכנסת והצהרה אמונים של חברי הכנסת</p>
<p>(ג) חבר הכנסת שלא נוכח בישיבת הפתיחה, יצהיר את הצהרת האמונים בישיבה הראשונה בה הוא משתתף; נוסח ההצהרה ייקרא באזניו על ידי יושב ראש הישיבה.</p>	
<p>6. ביום כינוס הכנסת תגיש הממשלה לנשיא המדינה את התפטרותה אם לא התפטרה לפני כן.</p>	<p>התפטרות הממשלה</p>
<p>7. (א) הסעיפים 1 ו-2 יחולו גם על הכנסת הראשונה. (ב) לכנסת יהיו כל הסמכויות שהעניק החוק לכנסת הראשונה. (ג) כל מקום בו נאמר בחוק „הכנסת הראשונה“ ייקרא מעתה „הכנסת“, אלא אם כוונה אחרת משתמעת מגופו של ענין.</p>	<p>הוראות מעבר</p>

דברי הסבר

תקופת כהונתה של הכנסת לא נקבעה בזמן, וכן לא נידונה שאלת שילוח הכנסת ולא נקבעו סדרי המעבר מכנסת יוצאת לכנסת חדשה. חוק זה בא למלא את החסרון הזה.

התקופה של ארבע שנים שבסעיף הראשון של ההצעה היא התקופה שהממשלה הכריזה עליה בהודמנויות שונות, והכנסת מתבקשת עכשיו לאשר אותה. ההוראות בדבר הצהרת האמונים של חברי הכנסת (סעיף 5) מבוססות על פקודת האסיפה המכוננת (הצהרת הצירים), תש"ט—1949. סעיף 6 של ההצעה מקביל לסעיף 8 של חוק המעבר, תש"ט—1949. החוק הזה, לכשיתקבל, יהיה אחד מחוקי היסוד שיסדירו את עניני הכנסת.

חוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה) (תיקון), תשי"א—1950

1. חוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה), תש"ט — 1949, יתוקן כך: תיקון החוק

(א) אחרי סעיף 39 יבוא סעיף זה:

39א. הוראות סעיפים 6 ו-19 לא יחולו על חייל משוחרר שערב שחרורו שירת שירות מלא בצבא-הגנה לישראל על פי התחייבות לשירות-קבע, אלא אם נתמלאו בו שני אלה:

„ריז חייל משוחרר אחרי שירות-קבע

(א) לאותו שירות קדמה ללא-הפסק תקופת שירות צבאי שלא על פי התחייבות לשירות-קבע;

(ב) הוא התחייב לשירות-קבע, בין על פי התחייבות אחת ובין על פי התחייבויות רצופות אחרות, לתקופה כוללת של לא יותר משתי שנים.”

(ב) בסעיף 43 (ב), אחרי פסקה (1), תבוא פסקה זו:

„(א1) חייל המשרת שירות צבאי על פי התחייבות לשירות-קבע (ולשירות צבאי כזה ייקרא להלן „שירות-קבע”) —

(1) אם לשירות-קבע לא קדמה ללא-הפסק תקופת שירות צבאי שלא על פי התחייבות לשירות-קבע (ולשירות צבאי כזה ייקרא להלן „שירות-חובה”), ולפני תחילת שירות-הקבע היה עובד קבוע במפעל — מיום תחילת שירות-הקבע;

(11) אם לשירות-הקבע קדמה ללא-הפסק תקופת שירות-חובה, וסמוך לפני התגיסותו לשירות-החובה היה עובד קבוע במפעל — מהיום בו התחיל לשרת שירות-קבע על פי התחייבות בה התחייב לשירות-קבע

¹ ספר החוקים 6 מיום כ"ז בניסן תש"ט (26.4.49), עמ' 18.

לתקופה אשר, ביחד עם כל תקופת שירות־קבע שקדמה לה ללא־
הפסק, עולה על שתי שנים".

דברי הסבר

התיקונים המוצעים לחוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה), תש"ט—
1949, באים להורות הוראות בנוגע לזכויותיהם של חיילים שהתגיסו לשירות־קבע
בצבא־הגנה לישראל, לגבי מקומות עבודתם האזרחיים. ואלה ההוראות:

(א) מי שבהמשך לשירות־חובה התחייב לשירות־קבע לתקופה שאינה עולה על
שתי שנים, יהיה זכאי, אחרי שחרורו, לחזור למקום עבודתו האזרחי; אם התחייב
לתקופה כוללת העולה על שתי שנים, תפקע זכותו לחזור למקום עבודתו האזרחי,
ומיום תחילת שירות־הקבע על פי אותה התחייבות יהיו לו כל הזכויות של עובד
שפוטר על ידי מעבידו;

(ב) מי שעזב את עבודתו האזרחית והתחייב לשירות־קבע, יהיו לו מיום
התגיסותו כל הזכויות של עובד שפוטר על ידי מעבידו; אך מעבידו לא יהיה חייב
לקבלו בחזרה למקום עבודתו האזרחי עם סיום שירות־הקבע.